

Co jsou Živé kameny

The LIVING STONES PRAYER

Living Guide,

You have called us

To give your call a voice.

You bring life

To our stones

Through your WORD

Which is love.

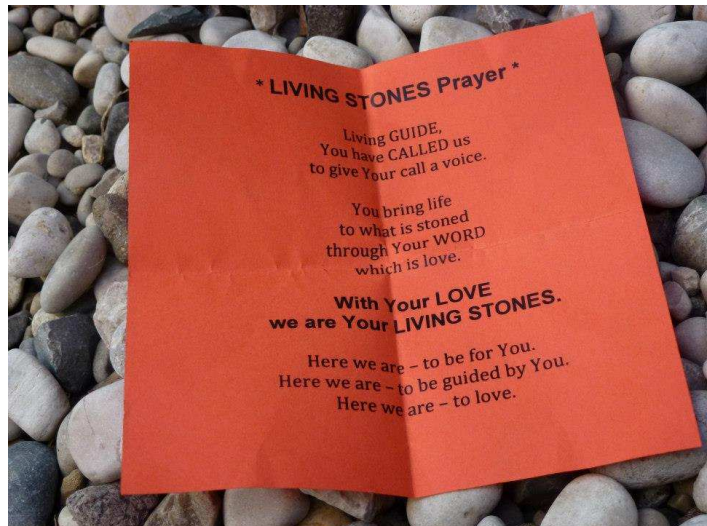
With Your LOVE

We are Your LIVING STONES.

Here we are - to be for You.

Here we are - to be guided by You.

Here we are - to love.

„Pokud za tebou přijde pohan a řekne ti: „Ukaž mi svou víru!“, vezmi ho do chrámu, ukaž mu jeho výzdobu a vysvětli mu řadu posvátných obrazů.“ (sv. Jan z Damašku, *Obrana posvátných obrazů*)

„Skutečnou apologií křesťanské víry, nejpřesvědčivější ukázkou její pravdy, proti které nelze nic namítat, jsou na jedné straně svatí, na druhé straně krása, kterou víra vytvořila. Aby dnes víra mohla růst, musíme vést sami sebe i lidi, které potkáme, k tomu, aby se setkali se svatými, aby vstoupili do kontaktu s krásou.“ (Joseph Ratzinger, *La Bellezza, La Chiesa*, Roma 2005)

A. Základní charakteristiky

„Živé kameny“ představují společenství tvořené komunitami mladých lidí, které vznikly proto, aby zvěstovaly Ježíše Krista a krásu církve těm, kdo obdivují krásu kostelů. Je to skutek lásky vůči lidem, kteří žebrají o smysl a světlo a hledají život v kamenech křesťanských památek.

Prostřednictvím přijetí, modlitby a bezplatných komentovaných prohlídek zvěstují „Živé kameny“ evangelium jako ono „neviditelné ve viditelném“, které zjevuje umění. Návštěvníci díky nim mohou pocítit, že křesťanský posvátný prostor je místem setkání s Bohem.

„Živé kameny“ vnímají křesťanské umění jako modlitbu, která byla zpřístupněna pohledu člověka a stala se viditelnou, ale také jako vyprávění, jako příběh o svatosti. Kontemplotat umělecké dílo tedy znamená vstoupit do modlitby umělce a do příběhu, který dílo vypráví. Tak se vytváří duchovní společenství, které překračuje staletí, a z turisty se díky němu stává poutník. Ocítá se v prostoru, který mu odhaluje jeho vlastní nitro, jeho vlastní identitu a povolání.

Jednotlivá společenství „Živých kamenů“ odpovídají následujícím charakteristikám:

1. Společenství

- ❖ Živé kameny nejsou izolovanými průvodci, nýbrž působí ve společenství. To, že jsou uvnitř kostelů viditelně přítomní jako společenství, je již prvním svědectvím o kráse, kterou touží odhalovat: o kráse víry, jež vytváří ono společenství, po kterém srdce člověka tak prahne.
- ❖ Být společenstvím uvnitř posvátné budovy znamená činit viditelnou onu skutečnost, jejíž metaforou posvátná budova je: církev z „živých kamenů, z nichž se staví duchovní dům“, okolo „živého kamene“, kterým je Kristus (viz 1 Pt 2, 4-5). Pro mnoho „vzdálených“, kteří vstupují do kostela, představují Živé kameny první „tvář“ církve, církve mladé, otevřené a radostné.
- Proto je nezbytné, aby Živé kameny vedle okamžiků, kdy vykonávají službu průvodců, žili bohatým životem ve společenství, ve kterém nebude chybět modlitba, sdílení a formace, a to v atmosféře hlubokého duchovního přátelství.

- Také v místech, kde „Živé kameny“ tvoří součást většího společenství (např. ignaciánské mládeže, SKŽ, Rete Loyola, farního společenství apod.), je důležité, aby skupina „Živých kamenů“ měla své vlastní specifické momenty.
- Zakotvení v církvi pro „Živé kameny“ představuje Tovaryšstvo Ježíšovo a zvláště jeho pastore mládeže. Koordinátorem každé skupiny „Živých kamenů“ je jezuita či ne-jezuita, kterému je vlastní ignaciánská spiritualita (laik, řeholnice, diecézní kněz apod.)
- „Živé kameny“ mají svůj původ v katolické církvi a jejich identita je katolická, avšak musí se u nich cítit „doma“ také křesťané jiných vyznání. V závislosti na místních specifikách dodávají členové z protestantských a ortodoxních církví skupinám „Živých kamenů“ ekumenický charakter, který ještě obohacuje jejich svědectví o společenství církve. V obsahu prohlídek se bude podporovat také otevření se nekřesťanským tradicím a dialog s nimi.
- Živými kameny, které vykonávají aktivní službu, jsou až na výjimky mladí lidé mezi 18 a 35 lety. Starší Živé kameny už nevykonávají službu průvodců, ale stávají se oporou pro apoštolát mladších, a to tak, že je přijímají, finančně je podporují, věnují se jejich formaci, poskytují jim kontakty, pomáhají jim s logistikou, doprovází je při jejich intelektuálním hledání, poskytují jim publikace apod.

2. Modlitba

- ❖ „Živé kameny“ vyvěrají z modlitby a přivádějí k modlitbě. V osobním setkání s Kristem a v tichém naslouchání Jeho slovu nachází Živý kámen touhu milovat a nechává se utvářet jako svědek krásy, která je tu pro všechny.
- ❖ Pouze pokud se bude modlit, bude Živý kámen schopen sdělit během své prohlídky touhu po modlitbě. A pouze pokud se bude modlit, bude moci při pohledu na ty, které mu Hospodin na krátký čas prohlídky svěruje, říci: „Požehnaný, jenž přichází v Hospodinově jménu.“ (Ž 118, 26).
- ❖ Služba Živých kamenů je hluboce „kněžská“. Přicházející návštěvníky Živé kameny přijímají jako dary, které mají znovu odevzdat do rukou Pána.
- ❖ „Spiritualita“ Živých kamenů se zakládá na dvou otázkách, dvou „milostech, o které máme prosit“ během modlitby. První otázku si Živý kámen klade během duchovní přípravy na prohlídku nebo ráno před službou. Do modlitby vstupuje

s otázkou: „Pane, co chceš, abych o Tobě řekl/a turistům?“ Druhá otázka je spojena s koncem služby. Při reflexi nad tím, co zažil, Živý kámen znovu naslouchá Pánu a ptá se ho: „Co jsi mi skrze ně řekl?“ Celá služba se tak stává „duchovním cvičením“.

- ❖ Přírozeným zázemím pro „Živé kameny“ je ignaciánská spiritualita, a to proto, že sv. Ignác klade ve svých *Duchovních cvičeních* velký důraz na obrazy a imaginaci (představovat si při vstupování do modlitby, jak se na mě Bůh dívá, „příprava dějiště“, „nazírání“ apod.)
- V kostelech, kde vykonávají svou průvodcovskou službu, zřizují Živé kameny „místo pro modlitbu“, které je – pokud možno – oživováno zpěvy a čteními z Bible. Na toto místo Živé kameny přicházejí po každé prohlídce, aby zde na několik minut nechali své srdce spočinout před Pánem, aby mu poděkovali za každou z osob, které provázeli, a aby mu odevzdali své radosti i smutky. Možnost zajít do tohoto „místo pro modlitbu“ je nabízena také turistům. Rovněž oni se v něm mohou ztišit, zapálit svíčku či napsat do sešitu své modlitby, které pak budou přečteny při modlitbě Živých kamenů na konci dne.
- Každý den služby má být zarámován modlitbou: hodinovým rozjímáním ráno a mší na závěr dne.
- Během komunitních setkání, která nejsou zaměřena na službu, je dosti času věnováno modlitbě, pokud možno ve stylu ignaciánského rozjímání.
- Jednou ročně vykoná skupina Živých kamenů týdenní ignaciánské duchovní cvičení, pokud možno společně. Pokud členové skupinky již absolvují nějaká jiná ignaciánská duchovní cvičení, jsou každý rok vyhrazeny alespoň tři dny na specifickou duchovní obnovu věnovanou výhradně Živým kamenům.

3. Zvěstování evangelia

- ❖ To, co Živé kameny nabízejí nejširší veřejnosti, není kulturní program a tím méně turistická prohlídka, nýbrž se jedná o skutečné zvěstování bláznivé lásky Boží a o uvedení do vlastního nitra.
- ❖ Každý Živý kámen si nalezne svůj vlastní způsob, kterým je pro něj nejlepší zvěstovat evangelium. Obecně lze říci, že Živý kámen vychází z toho, co v uměleckém díle se nejvíce dotýká jeho vlastního života. Tím jeho slova získávají onu váhu prožité skutečnosti, která se dotkne srdce člověka, který

naslouchá. A tak se vytvoří ona triangulace svědectví mezi uměleckým dílem, interpretem-svědkiem a posluchačem.

- ❖ Styl Živých kamenů se nachází v životadárném napětí mezi dvěma póly: a) nutností explicitního zvěstování, které spasí života člověka; b) uznáním toho, že Bůh je již odedávna přítomen v srdci každého člověka. Absolutizace prvního pólu (a) s sebou přináší risk, že budeme demonizovat svět a sami sebe postavíme do role Spasitele. Absolutizace druhého pólu (b) vede k tomu, že už nebudeme nic zvěstovat. Prostřednictvím uměleckých děl činí zvěstování evangelia Živými kameny z těchto dvou pólů jednu jedinou událost pravdy.
- ❖ Zvěstování evangelia Živými kameny charakterizuje další most: mezi a) otázkou turisty a b) vírou církve či duchovním zážitkem vyjádřeným v uměleckém díle. Pod vyjádřením v termínech umělecko-kulturního či jednoduše turistického zájmu se často skrývá žízeň po Bohu, která přebývá v srdci každého člověka. Prostřednictvím uměleckých děl Živé kameny přijmou člověka tam, kde je, s jeho otázkou, kterou položil, a doprovázejí ho k odhalení jeho skutečné otázky, k možnosti vyznat své vlastní hledání Boha. Umělecká díla tedy jsou – jak říká Florenskij o ikonách – „rámcem setkání“.
- ❖ Živé kameny přijímají návštěvníka v kostele tak, jako puberťák přijímá kamaráda ve svém pokoji. Nejdůležitější je osobní lidský vztah, dosáhnout toho, aby se host cítil „jako doma“. Pak puberťák svému kamarádovi popisuje obrazy a plakáty, které vylepil na stěnách pokoje. A když mu vypráví o fotografiích, nemluví o počtech pixelů nebo o chemickém složení použitého fotografického papíru, nýbrž mu vysvětluje, čím jsou pro něj důležité a proč je dal na toto místo. Snad mu zazpívá píseň od zpěváka zachyceného na fotografii, anebo mu bude vyprávět o babičce a o své holce, které může vidět na jiných fotografiích. A z jeho vyprávění o těchto osobách bude cítit vášeň, kterou k nim chová. A tak snad i jeho kamarád začne být zvědavý a bude je sám chtít poznat. Takovýmto způsobem přistupuje Živý kámen k turistovi.
- Živými kameny mají být věřící mladí lidé, kteří touží přiblížit víru ostatním lidem a jsou si vědomí toho, že „nejvyšším dílem lásky je právě evangelizace neboli "služba Slova"“ (Benedikt XVI., *Poselství k postní době* 2013).
- Avšak stejně jako Simeon a Anna (viz Lk 2) očekává Živý kámen v chrámu příchod Krista. On přichází v každém člověku. Proto je pro Živý kámen každý člověk, který vstupuje do kostela, „adventem“. Při prvním kontaktu s turisty

(před kostelem i uvnitř něj) i během prohlídek je velmi důležité přivítání, naslouchání, přívětivý pohled, ocenění toho, co každý návštěvník „přináší s sebou“, touha učit se od něj, jedním slovem: „stát se jeho bližním“. Toto „naslouchání“ není nějakou „strategií“, ale je to skutečným nasloucháním Krista, který prochází. Při každé prohlídce se Živý kámen učí díky těm, které provází. A tak Živý kámen zjistí, že je průvodcem, který je také sám provázen – svými bratry a Bohem.

- Zvěstování evangelia Živými kameny je tedy zjevením toho, co již je přítomno. Tak jako na uměleckém díle díky slovu průvodce spatříme to, co tam již je, ale čeho jsme si nikdy nevšimli, tak také Slovo je „světlem“, díky němuž vidíme, že „Boží království je blízko“. Tím, že průvodce z Živých kamenů ukazuje umělecké dílo, osvětluje ono umělecké dílo, kterým je člověk a jeho blízkost Božímu království. V tomto smyslu je „evangelizace nejvyšší a nejcelistvější povznesení lidské osoby“ (Benedikt XVI., *Poselství k postní době* 2013).
- Zvěstování evangelia Živými kameny není frontální hlásání ani „kázání“, které z uměleckého díla činí „záminku“. Slovo Živých kamenů zůstává věrné tomu, co turista může vidět. Prohlídka tedy funguje podobně jako evangelijní podobenství. Objasnění horizontu víry, ve kterém se umělecké dílo zrodilo, zpřítomňuje příběh, příběh „jiných“, na první pohled vzdálený (např. „Otec měl dva syny“). Pouze pozvolna si posluchač uvědomí, že tento příběh by mohl být také jeho vlastním; zůstává však na jeho osobním rozhodnutí, zda do něho vstoupí nebo ne. Živý kámen nemluví o tom, čemu posluchač „musí věřit“, ale o tom, v co věřilo společenství, které stálo u zrodu díla. A přitom může být velmi explicitní. Fascinace vírou, o které se vypráví, a světýlko, které rozžihá v očích Živého kamene, dávají v posluchači vyrůst touze po vstupu do tohoto příběhu víry. Právě takto vede zvěstování evangelia k „zamilování se do Lásky“.
- Prohlídka Živých kamenů zahrnuje také vyprávění o životech hlavních svatých, kteří jsou v kostele vyobrazeni nebo kteří měli v dějinách kostela velký význam. V přechodu od estetické krásy k vyprávění o skutečném životě se krása stává skutečnou a skutečnost se stává krásnou.

4. Bezplatnost

- ❖ Zvěstování Boží lásky je zvěstováním toho, že Bůh se dává zadarmo. Bůh miluje zadarmo. Zvěstování je však „performativní“, tedy skutečně zpřítomňuje to, že Bůh je zadarmo. Protože zvěstování přivádí do hry zvěstovatele, je to ztracený čas, který daruje posluchači a neočekává přítom výsledky. Zvěstování toho, že Bůh se dává zadarmo, které by samo nebylo bezplatné, by negovalo samotné zvěstování, tedy nezpřítomňovalo by bezplatnost. „Zadarmo jste dostali, zadarmo dávejte“ (Mt 10, 8). Z tohoto hlediska Živé kameny dokonale navazují na myšlenku sv. Ignáce, že za církevní služby by se nemělo platit.
- ❖ Tato bezplatnost vytváří v posluchači určitou nerovnováhu, kterou se pokouší odstranit tím, že chce sám sebe přesvědčit, že bezplatnost ve skutečnosti neexistuje. Pokusí se tedy „zaplatit“ za prohlídku. Pokud Živý kámen přijme peníze, podařilo se turistovi neutralizovat neklid, který v něm zvěstování vyvolalo. Jestliže naopak prohlídka bude radikálně bezplatná, v turistovi zůstane „svatá nerovnováha“, která ho jednoho dne přivede k tomu, že bude chtít objevit onu bezplatnost, kterou neznal.
- Služba Živých kamenů musí být vždy naprosto zdarma, a to jak pro turisty, tak pro instituci, která dobrovolníky zve.
- Pokud návštěvník trvá na tom, že chce nechat nějaké peníze, řekne se mu, že je může dát prvnímu chudákovi, kterého potká na ulici, anebo tomu, o kom ví, že je potřebuje. Často tedy vyvstává otázka: "Proč to děláte?". To je vzácný okamžik, ve kterém se rozhovor může stát více osobním a svědectví explicitnějším.
- Když se provází v kostelech s placeným vstupem, musí být turistům dáno velmi jasně najevo, že Živé kameny nemají nic společného s institucí, která památku spravuje.
- Právě proto, aby Živé kameny mohli pracovat v radikální chudobě, mohou a musejí hledat jiné způsoby, jak získávat finanční prostředky pro společné výdaje. I když jsou umenšeny na minimum, nelze se jim vždy vyhnout a musí je zaplatit sami členové skupiny, bývalé Živé kameny či externí dobrodinci.

5. Podstatnost

- ❖ Dobrou zprávu zvěstuje svobodné srdce toho, jehož „ nálož je lehká“: „Neberte od nikoho zlato, stříbro ani měďáky do opasků; neberte si na cestu mošnu ani dvoje šaty ani obuv ani hůl“ (Mt 10, 9-10). Materiální chudoba apoštola je jedním z mála mostů, které dnešnímu člověku umožňují přiblížit se ke křesťanskému uměleckému dědictví, na něž je často pohlíženo jako na „příliš bohaté“.
- ❖ Zvěstování Dobré zprávy chudým je samotným posláním Krista a mesiášským naplněním dějin (srov. Lk 4,18). Dobrá zpráva je buď hlásána chudým, anebo není Dobrou zprávou.
- ❖ Chudí jsou „exegeté“ Božího slova, ke kterým je třeba přistupovat s autoritou. V nich se zjevuje pravda evangelia. Pouze mezi „zavrženými kameny“ „Živé kameny“ pochopí, co to znamená být živým kamenem. Pouze tím, že budou naslouchat těm nejposlednějším, pochopí, co to znamená „provázet“.
- Součástí stylu „Živých kamenů“ je radikální jednoduchost aktivních členů, zvláště během dnů, kdy se věnují službě průvodců. Během mezinárodních setkání „Živých kamenů“ hledáme „spartánské“ formy ubytování (ve společných pokojích nebo také na zemi) a staráme se o sebe sami. Vyhýbáme se všem zbytečným nákladům a veškerému světskému stylu. Tato jednoduchost života je zdrojem radosti, posiluje komunitní vazby a narušuje rovnováhu apoštola, a tak jeho slovo činí intenzivnějším. Apoštol musí zůstat poutníkem, bohatým pouze na Boží slovo.
- Také během prohlídek je důležitý jednoduchý styl v oblékání, prostředcích i v postojích. Nemáme důvěru k žádnému nadměrnému používání technologií, které mohou zastínit nenahraditelnou fyzickou přítomnost svědka.
- Vyhýbáme se nebezpečí upadnout do pokušení usilovat o moc, zaplést se do bojů o vliv a prosazení vlastních zájmů. Rádi přivítáme „externí“ spolupráci a službu, avšak aniž bychom kdy ztratili své charakteristické rysy a svobodu říci ne: „Když přijдете do některého domu, tam zůstávejte a odtud vycházejte.“ (Lk 9, 4).
- Živé kameny musí mít zvláštní lásku k místním chudým, kteří se často pohybují kolem kostelů a v centru turistických měst. Musí se vyhledávat jejich společnosti, pokud možno sdílet s nimi jídlo a zapojit je do prohlídek. Největší

radostí Živého kamene bude, když s námi bude vytvářet společenství ten poslední z posledních, protože poslední je vždycky Kristus. Nejchudší je ten, o němž žalm říká: „Brány, zvedněte výše svá nadpraží, výše se zvedněte, vchody věčné, ať může vejít Král slávy.“ (Ž 24, 7). Ztratit kontakt s těmi nejchudšími, nabízet prohlídky, a přecházet přitom žebráky a ignorovat toho, kdo má hlad, by znamenalo ztratit Krista. Živé kameny si mohou odpočinout, když poslední chudák vstoupí do kostela.

- Součástí péče o ty nejposlednější jsou prohlídky organizované pro děti, což je nádherné cvičení, které má výrazný dopad na dospělé a pro samotné Živé kameny má vysokou formační hodnotu.

6. Intelektuální rozměr

- ❖ Živé kameny se nacházejí na křižovatce mnoha kulturních a intelektuálních výzev. Členové společenství „Živých kamenů“ tak prožívají období formace a reflexe, které přesahuje rámec toho, co je pouze nezbytné ke komentované prohlídce.
- Cestovní ruch, a zvláště církevní turistika, je jedním z nejvýraznějších masových fenoménů západní společnosti. Živé kameny ho interpretují jako „znamení doby“, které poukazuje na to, že hledání Boha je stále více přítomno ve světě zdánlivě stále více sekularizovaném. Cestovní ruch je tedy onen „kairos“, kterého církev musí využít k tomu, aby se setkala s člověkem.
- Křesťanská památka je místem paměti, a tedy také identity, a to v „tekuté společnosti“, která křečovitým a někdy násilným způsobem hledá svou vlastní identitu. Duchovní čtení památky je evangelizací paměti a prací na identitě města, lidu a národa. Je to most k mnoha dalším oborům, jako je architektura, urbanismus, dějiny umění, sociologie, antropologie, psychologie, historie, politika atd.
- Podávat výklad o křesťanském umění a mít přitom jako východisko víru znamená přijmout „střet výkladů“, které se přou o smysl křesťanského umění. Výklad, během kterého nedochází k „fúzi horizontů“, tj. který se nezakládá na

horizontu víry, jež umělecké dílo vytvořila, není pro Živé kameny vědeckým výkladem.

- Živé kameny podporují nový způsob čtení křesťanského umění, při kterém vzniká dialog mezi biblickými, liturgickými a patristickými prameny a velkými autory na poli umělecko-historického výzkumu, filozofické estetiky, filosofické hermeneutiky a biblické exegeze. Zdá se, že zvláště aplikace některých postupů exegeticko-narativní metody na sakrální stavby nabízí zajímavé perspektivy.
- Již umělecká tvorba sama o sobě je „teologickou událostí“ bez ohledu na explicitní záměry umělce. Hermann Hesse napsal v knize *Klein und Wagner* (1920): „Umění znamená: v každé věci ukázat Boha.“ V Bibli je umění dáno člověku, aby postavil chrám, tedy aby si připomínal Boha. A tento chrám je obrazem života člověka samotného. Člověk je však vždy pokoušen k tomu, aby namísto chrámu vybudoval modlu. Umělec je tak ztělesněním člověkem, který staví svůj vlastní život jako chrám, anebo jako modlu. Jakožto „tvůrce“ je umělec také nejvyšším spolupracovníkem Boha. Živé kameny se snaží navazovat kontakty s umělci.
- Živé kameny se budou starat o intelektuální formaci svých členů nejen na lokální úrovni, ale také organizováním společných formačních momentů pro všechny.
- Během formace Živých kamenů bude důležité nejen prohlubování oné teologie, která stála u zrodu uměleckého díla, ale také následný vývoj teologie, která překonala některé „klíčové okamžiky“, jejichž stopy nesou díla minulosti (např. na poli ekumeny, eschatologie atd.).

V závislosti na místních podmínkách dávají Živé kameny vzniknout mnoha dalším iniciativám, které nejsou přesně apoštolátem Živých kamenů a někdy se i liší od samotného stylu Živých kamenů, avšak na které můžeme pohlížet se sympatií a považovat je za plod Živých kamenů. Na základě rozlišení a po dohodě s místním společenstvím, členové Živých kamenů, kteří se podílejí na těchto aktivitách nebo je vedou, budou anebo nebudou používat název „Živé kameny“. Z těchto iniciativ je

třeba zdůraznit: příspěvek k diecézním katechezím, televizní pořady, video produkce a powerpoint, přednášky na jiných místech (vězení, farnosti, školy atd.), publikace, víkend „Umění a spiritualita“ a „divadelní performace“ v sakrálním prostoru.

Dějiny křesťanského umění jsou nepřetržitou modlitební interpretací biblických a liturgických pramenů. Některé biblické pasáže hluboce poznamenaly umělecké motivy: nebeský Jeruzalém, Jákobův žebřík, hvězdná obloha atd. Jako „Živé kameny“ se nacházíme zejména v epizodě o hořícím keři (Ex 3). V ní autor posvátného textu staví čtenáře do situace, aby pochopil, co je to posvátný prostor a jak dochází k setkání s Bohem, s vlastní identitou a s vlastním povoláním. „Živé kameny“ by dnes chtěli pokračovat ve službě, kterou před mnoha staletími započal pisatel té epizody.

B. Organizační struktura.

Celek „Živých kamenů“ tvoří „místní společenství“, která se organizují podle měst, ve kterých se nacházejí. V Itálii tvoří „Živé kameny“ součást „Ignaciánské mládeže“, která představuje jezuitský apoštolát mládeže. V ostatních zemích si každé společenství „Živých kamenů“ nalezne své místo v rámci apoštolátu Tovaryšstva Ježíšova.

Konečnou odpovědnost za Živé kameny před Tovaryšstvem a vůči třetí straně má „ústřední koordinátor“, který je zpravidla jezuita. Ten společně s dalšími dvěma Živými kameny tvoří „ústřední sekretariát“. Pomáhají mu další referenti, jako je webmaster, osoba zodpovědná za formaci atd.

Místní komunity se řídí zásadami uvedenými v těchto stanovách, až na zásahy, které budou ústřední koordinátor a sekretariát považovat za vhodné.

Každé společenství má svého koordinátora. Pokud je to jezuita, musí mu pomáhat laik. Pokud je to laik, musí k sobě mít jezuitu-„referenta“, který bude zaručovat spojení skupiny s Tovaryšstvem. Místního koordinátora vybírá ústřední koordinátor po dohodě s místním společenstvím.

Jednou za rok se setkává „rada koordinátorů“, která společně s ústředním sekretariátem stanoví hlavní směry a společné iniciativy roku.

Bologna, o svátku Uvedení Páně do chrámu, 2. února 2013

Živé kameny na internetu:

<http://pietrevive.wordpress.com/>

<https://www.facebook.com/Pietrevive>

<http://pietrevive-munich.blogspot.cz/>

<http://www.jesuit.cz>

Videa na youtube:

<http://www.youtube.com/watch?v=KieVT3sqLvg>

http://www.youtube.com/watch?v=fzh-70w_6PM

<http://www.youtube.com/watch?v=39ySjy0Y6Pw>

<http://www.youtube.com/watch?v=p4C6Otjy9Iw>

http://www.youtube.com/watch?v=_1XMX0h3zKo

Publikace o Živých kamenech

1) vědecké publikace:

Jean-Paul Hernández SJ, “Lo spazio sacro come kerygma e mistagogia”, *RTE XIV* (2010) 28, s. 353-380.

Jean-Paul Hernández SJ, “Nuevos caminos que expresan la belleza y acercan a la belleza”, *Sal Terrae* 100/2 (2012), s. 117-130.

Jean-Paul Hernández SJ, “El arte de ver: la experiencia de piedras vivas”, *Sal Terrae* 100/11 (2012), s. 1043-1050.

Maria-Luisa Simonato, *Dar vita alle pietre*, (Tesi di Laurea in “Economia e gestione dell’arte e delle attività culturali”), Venezia 2013.

Narciso Sunda SJ, “Piedras Vivas y la Nueva Evangelización”, *Razón y Fe* n. 1379 (2013), s. 223-226.

Maria-Luisa Simonato, “La vita delle pietre. Arte ed evangelizzazione”, in *Parola e tempo* Annale dell’ISSR Rimini 2013 (v tisku).

Jean-Paul Hernández SJ, “L’evangelizzazione nello spazio sacro”, in *Atti del convegno FTER sulla Nuova Evangelizzazione*, Bologna 2013 (v tisku).

Jean-Paul Hernández SJ, “Annunciare la bellezza della fede: le pietre vive”, in *Luoghi dell’Infinito*, dic. 2013

V češtině:

Živé kameny – nová evangelizace prostřednictvím umění, in: *Univerzita – miesto stretnutia a konfrontácie viery a rozumu. Zborník z vedeckej konferencie, Rada pre mládež a univerzity Konferencie biskupov Slovenska*, Badín 2011, s. 232-237.

Živé chrámy z italských kamenů, *Bulletin Jezuité XX*, 2011, č. 4, s. 9-12.

2) publikace v denním tisku: jsou postupně zveřejňovány na FB

Společenství Živých kamenů (stav ke dni 10.11. 2013)

Began in the year	Where?	Schedule	Notices	Coordinator	Reference Jesuit
2008	Rome	Il Gesù, Sant' Ignazio	with scolastics of Il Gesù and San Saba	Sr. Lorena Armiento +39 334 36 56 874	Fr. Narciso Sunda Sc. Francisco Campos
2008	Bologna	Santo Stefano, Parrocchia di Budrio	with Ravenna	Letizia Torelli (Sto Stefano) +39 348 69 92 433, Paola Resca ("ciottoli") +39 339 222 45 21.	Fr. Jean-Paul Hernandez
2009	Ravenna	San Vitale, Sant' Apollinare Nuovo, Battistero neoniano, Museo	with Bologna	Andrea Zangari (Ravenna) +39 370 311 41 98	Fr. Jean-Paul Hernandez
2010	Naples	Gesù Nuovo, Battistero		Marco Campanile +39 340 67 46 135 Caterina Bruno +39 328 25 49 223	Fr. Pierluigi Delucia
2010	Cagliari	San Michele		Maura Usai +39 347 994 91 33	Fr. Guglielmo Pireddu
2010	Genua	Il Gesù		Beatrice Astrua +39 349 15 13 157	Fr. Francesco Pecori
2011	Prague	Saint Saviour		Lenka Ceskova +42 0733 755 891	Fr. Jan Regner
2012	Munich	Sankt Michael		Gudrun Nassauer +49 16 05 14 67 78	Fr. Giampiero Basile
2012	Padua	Battistero, Carcere		Anna Ramponi +39 333 49 13 402	Fr. Guido Bertagna
2013	Milan	Sant' Ambrogio + EXPO2015		Giovanni Libretti +39 349 59 24 923	Fr. Giuseppe Riggio
2013	Madrid- Santiago	Catedral de Santiago	only in summer	Maripaz Agudo +34 61 09 06 493	Fr. José Luis Vazquez, Sc. Daniel Cuesta Gomez
2013	Malta	St. John co- cathedral		Giulia Privitelli +356 79578869	Sc. Michael Debono
2013	Turin			Elena Patrignani +39 338 71 58 198	Sr. Astrid Breiti
2013	Lublin (Polen)				Fr. Rafal Huzarski <huzar01@gmail.com>

2013	Firenze			Chiara Della Monica +39 340 28 14 035	Fr. Jean-Paul Hernandez
------	---------	--	--	---	-------------------------

Still in project...

Slovenia	Maribor cathedral	december 2013?		Sc. Marko Pavlic
Modena	cathedral		Alex Turriti +39 346 02 62 663	Sr. Rita di Varana
Verona	San Zeno		Laura Bertoni +39 349 42 60 613	
Loyola				Fr. Javier Zudaire
Lisbona			Debora Duarte dsfduarte@gmail.com	Sc. Francisco Campos
Bari				Fr. Franco Annicchiarico
Holland			Sarah Draus sarah.draus@gmail.com	
Crema (IT)	cathedral	spring 2014?	Vescovo Mons. Oscar Cantoni	
Palermo	casa professa			Fr. Franco Cultrera
Bratislava			Zuzana Lastincova zuzanka.last@gmail.com	
Sweden				
Luzern (Switzerland)	Jesuitenkirche			

Další důležité kontakty:

International office: segreteriapietrevive@gmail.com

Maddalena Pappini +39 328 01 67 942 e Letizia Cesari +39 349 23 02 503

Web: Matteo Zocca +39 347 99 22 606

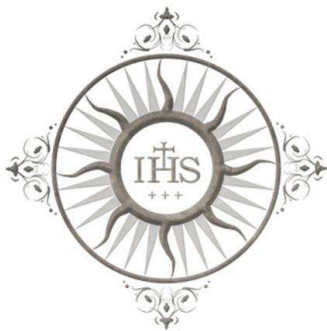
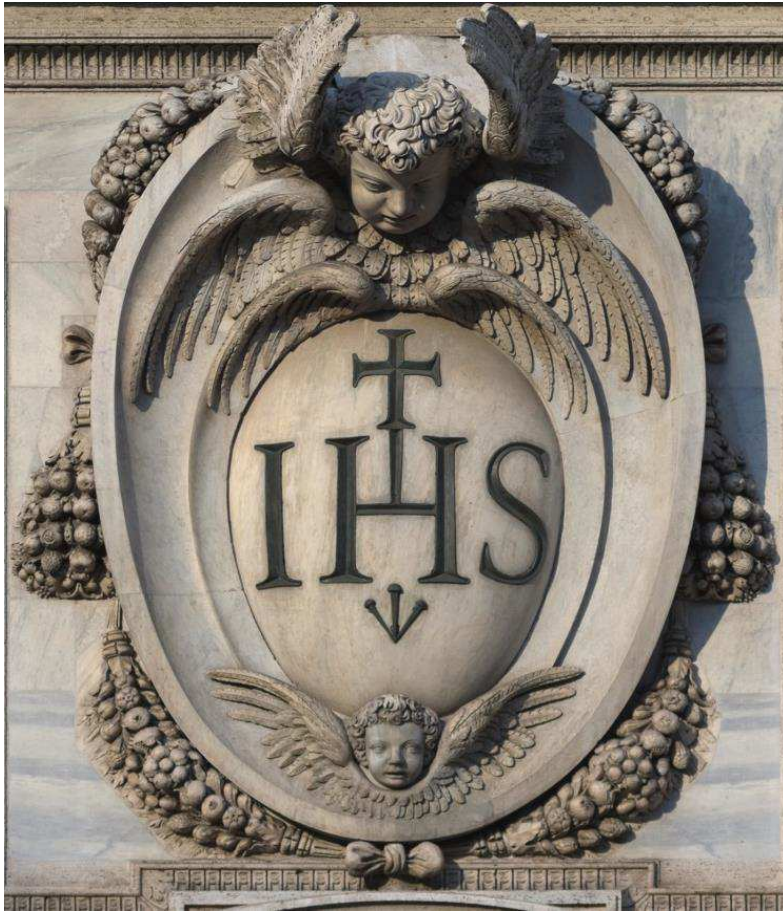
Facebook: Beatrice Minotta +39 328 70 21 765 e +49 176 38 79 25 41

Publications: sr. Lorena Armiento +39 334 36 56 874, sc. Francisco Campos

Formation management and documents: Beatrice Minotta

Week-ends “Gaudì” in Barcelona: Nazzareno Vigo +39 334 30 58 616

Pietre Vive